

України містяться відповідні механізми взаємодії законодавчої, виконавчої та судової гілок влади, хоча вони і не досконалі, потребують більш детального вивчення.

Література:

1. Алексеев С.С. Общая теория права. – М., 2002, Т.2.
2. Веніславський Ф. Взаємодія гілок державної влади як принцип основ Конституційного ладу України//Право України. - 1998. - №1
3. Загальна теорія держави і права /За ред. В.В.Копейчикова. - К. - 1997р.
4. Основи загальної теорії держави і права: Навчальний посібник/ П.М.Рабінович. – К. : ШСДО,1995.
5. Теорія держави: Навч. посібник/ М.С.Кельман -Тернопіль, 1997.
6. Конституційне право України. / За ред. В.Ф.Погорілка. - К. - 1999.

УДК 340

ПОНЯТТЯ ТА ХАРАКТЕРИСТИКА ВЛАДИ

Студент І.О. Савченко гр. БП-2-16

Наук. керівник асист. кафедри А.П. Головащук

Київський національний університет технологій та дизайну

Влада характеризується реальною здатністю одного класу, групи, індивід запровадити свою волю, виражену в суспільстві. Відомо, що політична діяльність здійснюється не тільки в рамках держави, але і в інших складових частинах соціально-політичної системи: у рамках партій, профспілок, міжнародних організацій і т.д. Влада виникає в суспільстві, де люди поділені різними інтересами, неоднаковим становищем. У примітивному суспільстві і влада обмежена спорідненими племінними зв'язками. Політична влада визначена просторовими, територіальними межами. Нею забезпечується порядок на основі приналежності людини, групи до певної території, соціальної категорії, відданості ідеї.

У всі часи розвитку політичної думки вважалося аксіоматично нерозривність політики і влади. Розуміння незамінності влади в розвитку і функціонування суспільства є вихідним для всіх сучасних соціальних і політичних теорій.

Будь-яка організація, навіть найпростіша, що не включає до свого складу велику кількість людей, буквально пронизана владними відносинами.

Влада – це дуже важлива частина людських відносин. Влада традиційно визначають як здатність і можливість конкретної людини з опорою на різні засоби (силу, авторитет, закон, економічні механізми, традицію) впливати на інших людей і прийняті ними рішення.

Вплив – це будь-яка поведінка однієї людини, яка вносить зміни в поведінку, відносини, відчуття іншої людини.

Влада необхідна для ефективності організації, тому що керівники залежать від людей, над якими у них немає прямої влади або є, але дуже слабка.

Влада може існувати, але не використовуватися. Якщо співробітник працює за правилами, у керівника немає необхідності застосовувати до нього владу. Це функція залежності, а точніше - взаємозалежності. Чим більше одна людина залежить від іншої, тим більше влади і у того, і в іншого. Володіння владою – це можливість впливати на задоволення потреб.

Влада з'явилася з виникненням людського суспільства і буде в тій чи іншій формі завжди супроводжувати його розвиток. Сімейно-родова форма влади спостерігалась у кочових народів. З розвитком осілости поступово затверджувалася племінна влада. Формування територіальної влади обумовлено необхідністю організації суспільного виробництва, яке немислимо без підпорядкування всіх учасників єдиній волі, а також потребою регулювання соціальних відносин між людьми. З появою класів і держави кровні, родові зв'язки були зруйновані, моральний авторитет старійшини роду змінився авторитетом публічної влади, яка відокремилася від суспільства і стала над ним [2].

У всі часи розвитку політичної думки вважалася аксіоматичною нерозривність політики і влади. Розуміння незамінності влади в розвитку і функціонуванні суспільства є вихідним для всіх сучасних соціальних і політичних теорій. Суспільство тому і є суспільством, що сукупність людей об'єднана взаємодією, обміном і владою.

З праць найбільш відомих українських вчених-юристів та політологів, зокрема М.Марченко вважає, що «досліджувати державу з точки зору її сутності означає виявити, волю та інтереси яких верств суспільства, груп, класів воно в першу чергу виражає та захищає»; категорія сутність держави відповідає на запитання, у чому полягає головне, закономірне, визначальне в державі [3].

О. Скакун пише, що сутність держави - це внутрішній зміст її діяльності, який виражає єдність загально-соціальних та вузько-класових (групових) інтересів громадян. Два аспекти сутності держави визначаються з моменту його виникнення.

1. Класовий аспект – захист інтересів економічно-пануючого класу, здійснення економічного примусу.
2. Загально-соціальний аспект – захист інтересів усього суспільства, забезпечення суспільного блага, підтримання порядку, виконання інших загально-соціальних справ.

Питання про сутність держави – це питання про те, кому належить державна влада, хто її здійснює та в чий інтересах.

Із зазначеного вище можемо зробити висновок, що влада існує скрізь, де є співпраця; це необхідний атрибут громадських відносин. Щоб забезпечити спільність у справі, хтось має прийняти ініціативу розпорядження. Ця ініціатива або приймається, або заперечується. Така абстрактна модель

функціонування влади: панування, домінування та згоди і підпорядкування. У реалізації ж дійсного владного акта справи набагато складніше.

Класична позиція про владу розмірковує так, що вона становить собою сукупність політичних інститутів, у вигляд і функціонування яких лише соціальні групи отримують унікальну можливість нав'язувати своєї волі іншим державам і діяти у відповідність до так званих загальних інтересів.

Література

1. Скакун О.Ф. Теорія держави і права: Підруч. /Скакун О.Ф. — Х.: Еспада, 2006. — 776 с.
2. Загальна теорія держави і права: Навч. посіб. / За ред. В.В. Копейчикова. — К.: Юрінком Інтер, 2000. — 320 с.
3. Основи загальної теорії держави і права: Навчальний посібник/ П.М.Рабінович. — К. : ШСДО, 1995.

УДК 340

ХАРАКТЕРИСТИКА ПОНЯТТЯ ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО

Студент М.О. Салаяєв гр. БП-2-16

Наук. керівник асист. кафедри А.П. Головащук
Київський національний університет технологій та дизайну

Держава виділилася з суспільства на певному ступені його зрілості і залежить від розвиненості суспільства. В міру розвитку суспільства, переходу його від нижчого ступеня до вищого, змінюється і держава. З удосконаленням суспільства держава стає демократичною (у ній здійснюються народовладдя, економічна свобода), а з формуванням громадянського суспільства держава стає правовою.

Не кожне суспільство можна назвати громадянським суспільством, тобто суспільством із достатньо розвинутими економічними, культурними, правовими і політичними відносинами між його членами; незалежним від держави, але взаємодіючим із нею.

Сучасна концепція громадянського суспільства виходить із того, що воно є передумовою соціальної правової держави. Діалектика взаємовідносин громадянського суспільства і держави є складною і суперечливою, оскільки між ними відбувається своєрідний поділ організаційно-управлінської праці. Громадянське суспільство, як система, що сама розвивається, завжди відчуває тиск із боку державної влади. У свою чергу, держава не може розвиватися без вільного розвитку громадянського суспільства, яке контролює дії політичної влади.

Слабкість громадянського суспільства штовхає державу до узурпації його прав, у результаті чого відбувається перерозподіл функцій держави і громадянського суспільства. У такому разі держава, крім власних функцій,